

MALALTIES INFECCIOSES I

4rt CURS 1r SEMESTRE (1996-97)

Responsable de l'assignatura: Elvira Torre Mañas

Horari de tutories: Dimarts de 16:30 a 17: 30

Dijous de 16:30 a 17: 30

Despatx V0-255

OBJECTIUS DE L'ASSIGNATURA

- Conèixer els conceptes bàsics i la metodologia utilitzada en el estudi de las malalties infeccioses.
- Entendre la patogènia de les malalties infeccioses més importants del remugants, els cavalls i els petits animals i poder arribar al seu diagnòstic.
- Aprendre correctament la tècnica de recollida de mostres a partir d'un animal o d'un ramat, així com la tramesa al laboratori.
- Conèixer les tècniques de laboratori més habituals en el marc de les malalties infeccioses i interpretar-les.
- Saber elaborar una pauta d'actuació davant d'un cas o brot de malaltia infecciosa des del moment de la sospita clínica fins la seva confirmació laboratorial.
- Obtenir informació dels avenços científics en les matèries relacionades amb la Patologia Infecciosa, a partir de la bibliografia especialitzada i aprendre a realitzar crítiques objectives.

PROGRAMA DE CLASSES PRÀCTIQUES

PRÀCTIQUES DE LABORATORI (V0-231)

Els alumnes aprenen a elaborar informes, així com el processament de mostres per l'aïllament, identificació microbiològica, e interpretació dels resultats obtinguts. Es faran 5 sessions durant una setmana seguida.

PRÀCTIQUES D'AULA

- CASOS CLINICS

Es presentaran i discutiran diversos casos clínics corresponents al temari teòric. Es distribuiran en sis sessions, dues dedicades a vaques, dues a ovelles, una a petits animals i una a èquids.

- **SEMINARI:** Infeccions cutànies en petits animals

- VIDEOS

- . IBR i pneumònia enzoòtica dels vedells. IPV/IPB.
- . Encefalopatia espongiforme bovina
- . Patologia de l'espècie ovina
- . La ràbia

Bibliografia bàsica

- 1.- Barlough, J.E. (1992). Manual de las enfermedades infecciosas en pequeños animales. Editorial Médica Panamericana. Argentina.
- 2.- Blood, D.C., Radostits, O.M. (1992). Medicina Veterinaria. 7ª ed. Interamericana McGraw Hill. Madrid.
- 3.- Dietz, O., Wiesner, E.; Turner, A.S. (editores) (1984). Diseases of the horse. 3 Vols. Karger. German Democratic Republic.
- 4.- Fraser, C.M. (1988). El Manual Merck de Veterinaria. 3ª ed. Ed. Merck & Co, Rahway. Centrum Madrid.
- 5.- Timoney, J.F., Gillespie, J.H., Scott F. y Barlough, J. (1988). Hagan and Bruner's microbiology and infectious diseases of domestic animals. 8th ed. Comstock Publishing Associates. Ithaca, New York.
- 6.- Greene, C.E. (1990). Infectious diseases of the dog and cat. W.B. Saunders, Co. Philadelphia.
- 7.- Kimberling J. (1988). Diseases of sheep. 3th ed. Lea and Febiger. Philadelphia.
- 8.- Kahrs, R.F. (1985). Enfermedades víricas del ganado vacuno. Acribia. Zaragoza.
- 9.- Macenac, L.N., Aublet, H.; D'Autherville, P. (1980). Encicopedie du cheval. Maloine. París.

Bibliografia complementària

- 1.- Amstutz, T.H. (1980). Bovine medicine and surgery. 2th ed. American Veterinary Publications. Inc. Santa Barbara (California).
- 2.- Appel, M.J. (Editor). (1987). Virus Infections of Carnivores. Volume I. Elsevier Science Publishers B.V. The Netherlands.
- 3.- Blowey, R.W., Taylor, D., Winter, A.C., Clarkson, M.I., Lister, S.; Stuart, J.C. (1992). Atlas de Autoevaluación en Veterinaria Práctica. 2. Animales de granja. Grass ediciones. Barcelona.
- 4.- Dinter, Z. y Morein, B. (Editores). (1990). Virus Infections of Ruminants. Volume 3. Elsevier Science Publishers B.V. The Netherlands.
- 5.- Gibbs, E.P.J. (1987). Enfermedades víricas de los animales de abasto. Acribia. Zaragoza.
- 6.- Gyles, C.L., Thoen, C.O. (1993). 2nd ed. Pathogenesis of bacterial infections in animals. Iowa State University Press. Ames, Iowa.
- 8.- Schrag, L. (1989). Enfermedades del vacuno en explotación intensiva. Grünland SA. Barcelona.
- 9.- Schrag, L., Enz, H., Messinger, H., Wolg, F.Y.; Taxacher, J. (1986). Patología del ternero en imágenes. Editorial MCR, S.A. Barcelona.

AVALUACIÓ DE L'ASSIGNATURA

L'alumne haurà de superar una prova consistent en 50-60 preguntes de quatre alternatives (amb una única resposta vàlides) i dos casos clínics. Els casos clínics valen el 40% de la nota de l'examen. Per aprovar l'assignatura és necessari treure una nota final de 5 o més sobre 10 i haver realitzat satisfactòriament les pràctiques.